

ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL PLE DE L'AJUNTAMENT DE XERTA DEL DIA 6 D'OCTUBRE DE 2012

A la Casa de la Vila de Xerta, a les 12:00 h. del dia 6 d'octubre de 2012, es reuneixen sota la presidència de l'alcalde de la Corporació, Sr. Moisès Fabra Serral, els regidors que a continuació es relacionen, per dur a terme la sessió extraordinària del Ple de l'Ajuntament a la qual han estat convocats en temps i forma:

- Roger Aviñó Martí
- José Villaubí Roig
- Joan Mola Pons
- Roser Caballeria Ayala
- Vicenç Carrera Torres
- Eduard Mallén Barberà
- Jaume Lafarga Falcó
- Lino Bertran Morell

Actua com a secretària - interventora accidental de la Corporació la Sra. Mireia Villamayor Forcada, qui comprova que existeix el quòrum que demana l'article 90 del Reial Decret 2568/86, de 28 de novembre per a la vàlida constitució de la sessió plenària. A continuació es passa a l'examen i consideració dels punts de l'ordre del dia que acompanya a la convocatòria de l'alcalde, feta pel Decret número 290/2012 de 4 d'octubre de 2012, que són els següents:

01.- APROVACIÓ DEFINITIVA DEL COMPTE GENERAL DE L'EXERCICI 2011.

ANTECEDENTS

Finalitzat l'exercici pressupostari de 2011, cal elaborar el compte general de l'entitat local, dels organismes autònoms i de les societats mercantils de capital íntegrament local.

El compte general ha de posar de manifest la gestió realitzada en els aspectes econòmic, financer, patrimonial i pressupostari, i ha de contenir el conjunt de documentació bàsica, complementària i annexos.

Ha de ser elaborat per la Intervenció, i l'1 d'octubre acabava el termini per que el Ple de la Corporació aproves el Compte General del exercici 2011 i el 15 d'octubre finalitza el termini fixat per els comptes ala sindicatura.

Els estats i comptes anuals de l'exercici pressupostari 2011 s'han sotmès a l'informe de la Comissió Especial de Comptes, la qual en va emetre dictamen favorable en sessió de data 27 d'agost de 2012 i

va sotmetre a exposició pública l'expedient íntegre del Compte General de l'exercici 2011 en el BOPT durant el termini legal establert, així com en el tauler d'edictes de la corporació, sense que s'hi hagin formulat al·legacions, reclamacions ni suggeriments, motiu pel qual, la Comissió Especial de Comptes, reunida de nou en data 06 d'octubre, ha elevat al ple de l'Ajuntament l'expedient per la seva aprovació definitiva.

FONAMENTS DE DRET

Articles 208 a 212 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, la Instrucció de comptabilitat per a l'Administració Local i altres disposicions concordants en relació amb la tramitació i el contingut.

RESOLUCIÓ

Per tot l'exposat, el Ple **ACORDA**:

- 1.- Aprovar definitivament els comptes anuals corresponents a l'exercici 2011.
- 2.- Aprovar definitivament la documentació complementària integrada pels justificants dels estats i comptes anuals i pels annexos.
- 3.- Retre els esmentats comptes de la corporació, esdevinguts com a resultat de l'exercici econòmic 2011, a la Sindicatura de Comptes, d'acord amb el que determinen els articles mencionats en la part expositiva.

02.- MOCIÓ DE SUPORT A LA RESOLUCIÓ DEL PARLAMENT DE CATALUNYA (CIU, ERC, ICV, SI i DC) PER L'EXERCICI DEL DRET A L'AUTODETERMINACIÓ.

«Des de la seva represa al segle XIX, el catalanisme ha formulat diferents propostes polítiques amb l'objectiu de garantir la pervivència de la llengua i la nació catalanes, afavorir el progrés econòmic i el benestar dels seus ciutadans. Bona part d'aquest catalanisme ha volgut trobar durant molts anys un encaix de la nostra realitat nacional al si de l'Estat espanyol mitjançant l'aportació d'estabilitat econòmica i regeneració en les formes de Govern, a canvi del reconeixement de la nostra llengua, la nostra cultura i un cert nivell d'autogovern, diferent en funció del període històric. Hi ha hagut, també des del catalanisme, una proposta que ha plantejat una redefinició complerta de l'Estat espanyol per a basar la seva font de legitimitat en la unió voluntària de diferents nacions que s'haurien de reconèixer entre elles en un pla d'igualtat. Igualment, ja des dels seus inicis, el catalanisme polític ha comptat amb partidaris de l'Estat propi, entenent que era en el concert de les nacions on Catalunya trobaria un marc de relació estable i de bon veïnatge amb la resta de pobles de la Península Ibèrica i d'Europa.

En els darrers trena anys, una part majoritària del catalanisme ha intentat vehicular el seu progrés nacional, desenvolupament econòmic, cohesió social i aprofundiment democràtic a través de la participació a l'Estat espanyol. Malgrat els avenços assolits respecte a la situació viscuda sota el franquisme, el balanç d'aquest període és clarament insuficient de cara als reptes de futur que tenim

com a societat. Les propostes d'acord que han significat els estatuts d'autonomia de 1979 i 2006, la col·laboració amb l'entrada a la Unió Europea i a l'euro, la contribució a la modernització econòmica i al progrés democràtic, han topar amb una clara voluntat de recentralització i de laminació de l'autogovern —expressada amb les continuades invasions competencials i, de forma molt significativa, amb la Sentència del tribunal Constitucional sobre l'Estatut d'Autonomia de 2006—, l'incompliment dels compromisos continguts en els diferents acords entre Catalunya i l'Estat espanyol, una inversió en infraestructures molt menor al pes econòmic sobre el conjunt de l'Estat, el menyspreu i l'assetjament contra la llengua i la cultura catalanes i un dèficit fiscal continuat durant aquest període equivalent anualment al 8% de la creació de riquesa que avui posa en perill la cohesió social i el progrés econòmic.

El camí recorregut en aquests darrers anys, ple de dificultats i obstacles, ha portat a una part important de la ciutadania i a diferents actors socials, econòmics i polítics a proposar nous escenaris de futur. Disposar d'un Estat propi, tant dependent o independent com la resta d'Estats europeus, que tingui per objectiu servir al benestar, el progrés econòmic i cultural dels ciutadans de Catalunya, sigui quin sigui el seu origen o condició, és vist avui com una necessitat inajornable per una part creixent de la ciutadania de Catalunya. El passat 11 de setembre, més d'un milió i mig de catalans i catalanes va protagonitzar una jornada històrica, donant un exemple de civisme i de compromís amb el present i el futur de la nostra nació. De forma molt massiva els manifestants van expressar, de manera clara i inequívoca, el desig que Catalunya esdevingui <> i van recollir un anhel que, en aquests moments, és compartit per una part molt important de la societat catalana, que reclama que el nostre país assoleixi de l'instrument d'un Estat; eina imprescindible per fer front als reptes de la nostra societat.

La voluntat que els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya puguin decidir amb plena llibertat el seu futur ha estat assumida per una majoria de les forces polítiques parlamentàries i pel President de la Generalitat. En aquest sentit, el 12 de desembre de 1989, el Parlament de Catalunya va remarcar que el poble català no renunciava al dret a l'autodeterminació; i, igualment, va expressar la possibilitat <>.

Després d'aquest 11 de setembre, escoltant l'anhel expressat d'una forma tant significativa, s'esdevé el moment històric en el qual resulta necessari consultar la ciutadania sobre la possibilitat que Catalunya esdevingui un nou Estat d'Europa.

Per aquestes raons, els grups parlamentaris sotasignants presenten la següent Resolució:

- 1.- El Parlament de Catalunya expressa el seu reconeixement i es felicita per l'enorme èxit aconseguit a la massiva manifestació del passat 11 de setembre pels carrers de Barcelona, sota el lema "Catalunya nou Estat d'Europa".
- 2.- El Parlament de Catalunya constata que al llarg d'aquests darrers trenta anys, una part molt important del catalanisme s'ha compromès a fons amb la transformació de l'Estat espanyol per poder-hi encaixar sense haver de renunciar a les nostres aspiracions nacionals, a la nostra voluntat d'autogovern, ni a la nostra continuïtat com a nació. Però els intents d'encaix de Catalunya a l'Estat espanyol i les seves reiterades respostes són avui una via sense recorregut, Catalunya ha d'iniciar una nova etapa basada en el dret a decidir.

3.- És per tot això que el Parlament expressa la necessitat que Catalunya faci el seu propi camí, constatant la necessitat que el poble català pugui decidir lliurement i democràticament el seu futur col·lectiu, per tal de garantir el progrés social, el desenvolupament econòmic, l'enfortiment democràtic i el foment de la cultura i la llengua pròpies.

4.- El Parlament insta el Govern de la Generalitat i a les forces polítiques i els agents socials i econòmics a impulsar el màxim consens possible per tal de portar a terme aquest procés democràtic i el full de ruta consegüent, amb diàleg amb la comunitat internacional, la Unió Europea i el Govern espanyol, per tal que la ciutadania de Catalunya pugui determinar en un marc de plena llibertat, respecte al pluralisme, foment del debat i la convivència democràtica i sense coaccions de cap mena.

5.- El Parlament de Catalunya constata la necessitat que el poble de Catalunya pugui determinar lliurement i democràticament el seu futur col·lectiu i insta el govern a fer una consulta prioritàriament dins la propera legislatura.»

Per tot l'exposat, el Ple **ACORDA**:

Primer.- Donar ple suport a la Resolució del Parlament de Catalunya, aprovada el 27 de setembre de 2012, sobre el dret a decidir lliurement i democràticament el futur de Catalunya i la necessitat d'una consulta al poble català.

Segon.- Enviar aquesta moció al Parlament de Catalunya, al Govern de la Generalitat de Catalunya, al Congrés dels Diputats i al Govern espanyol.

I sense més assumptes a tractar, l'alcalde posa fi a la sessió quan són les 12:30 h. , de tot el que jo, la secretària-interventora, aixeco aquesta acta, que s'estén en quatre (4) fulls, rubricats amb la meua signatura. En dono fe.